

I. Opening

Openingsbelijdenis en groet (gesproken)

Psalm 87: 1, 3, 5

- 1 Jeruzalem, de Godsstad hier beneden,
 heeft Hij gesticht op bergen, Hem gewijd.
 De HEER, die Zich in Sions heil verblijdt,
 bemint haar meer dan één van Jakobs steden.
- 2 Men zegt van u voortreffelijke dingen,
 o schone stad van Sions God en Heer.
 Egypt' en Babel meld Ik tot mijn eer
 als volken, die mij kennen en bezingen.
- 3 De Filistijnen, Tyriërs en Moren
 zijn binnen u, o Godsstad, voortgebracht.
 Van Sion zal het blijde nageslacht
 eens zeggen: Elk van hen is daar geboren.
- 4 De HEER zal haar bevestigen en schragen
 en op zijn rol waar Hij de volken schrijft,
 hen tellen als in Isrel ingelijfd.
 en doen de naam van Sions kindren dragen.
- 5 Dan wordt de lof van 's HEREN naam bezongen,
 dan zullen daar de volken juichend staan,
 de reien dansend de cimbale slaan:
 zie, al mijn bronnen zijn in u ontsprongen.

Gebed

Psalm 133

- 1 Komt, ziet, hoe goed, hoe lieflijk is 't als zonen
 van Isrels huis als broeders samenwonen,
 in vrede bij elkander zijn.
 Het is als olie, kostelijk en fijn,
 die naar Gods heilig voorschrift is bereid,
 waarmee de priester wordt gewijd.

- 2 Als olie die Aärons hoofd besproeide
en langs zijn baard en mantel nedervloeide,
is hun eendrachtig samenzijn.
Het is als Hermons dauw zo fris en rein,
een dauw, die door het vroege licht bestraald,
op Sions bergen nederdaalt.
- 3 Op Sions berg gebiedt de HEER de zegen,
daar wordt genaad' en vrede rijk verkregen,
het leven tot in eeuwigheid.

II. Dienst van het woord

Leviticus 10: 1 – 3

¹ Aärons zonen Nadab en Abihu deden gloeiende kolen in hun vuurbak en legden er reukwerk op. Maar het was verkeerd vuur dat ze de HEER wilden aanbieden, vuur dat niet voldeed aan zijn voorschriften. ² Een felle vlam kwam uit het heiligdom en verteerde hen, zodat ze daar, in de nabijheid van de HEER, stierven. ³ Mozes zei tegen Aäron: 'Dit bedoelde de HEER toen Hij zei: "Door degenen die in mijn nabijheid verkeren, toon Ik mijn heiligheid. Het hele volk maak Ik getuige van mijn majesteit.'" Aäron zweeg.

Handelingen 4: 32 – 5: 11

³² Allen die tot geloof gekomen waren, leefden eendrachtig samen. Geen van hen beschouwde zijn bezittingen als zijn persoonlijk eigendom, want ze hadden alles gemeenschappelijk. ³³ De apostelen bleven met grote kracht getuigen van de opstanding van de Heer Jezus, en God begunstigde allen rijkelijk. ³⁴ Niemand onder hen leed gebrek: wie een stuk grond of een huis bezat, verkocht het, bracht de opbrengst naar de apostelen ³⁵ en legde die aan hun voeten neer, waarna het geld naar behoefte onder de gelovigen werd verdeeld.

³⁶ Een van hen was Josef, een Leviet uit Cyprus, die van de apostelen de bijnaam Barnabas had gekregen, wat in onze taal 'zoon van de vertroosting' betekent. ³⁷ Hij bezat een akker, die hij verkocht, waarna hij het geld naar de apostelen bracht.

⁵¹ Een zekere Ananias verkocht samen met zijn vrouw Saffira eveneens een stuk grond, ² maar hield een deel van de opbrengst achter – ook zijn vrouw wist daarvan – en bracht de rest van het geld naar de apostelen. ³ Maar Petrus zei: 'Ananias, waarom heb je je door Satan laten misleiden en heb je de heilige Geest bedrogen door een deel van de opbrengst van het stuk grond achter te houden? ⁴ Je had het immers niet hoeven te verkopen, en nu je het wel verkocht hebt, had je met de opbrengst toch kunnen doen wat je wilde? Wat heeft je bezielde om je zo te gedragen? Niet de mensen heb je bedrogen, maar God zelf.'

⁵ Bij het horen van deze woorden viel Ananias neer en stierf, en iedereen wie dit ter ore kwam schrok hevig. ⁶ Enkele jongemannen wikkelden hem in een lijkwade, droegen hem naar buiten en begroeven hem.

⁷ Ongeveer drie uur later kwam zijn vrouw binnen, die niet wist wat er gebeurd was.

⁸ Petrus vroeg haar: 'Zeg me, hebben jullie het stuk grond voor dit bedrag verkocht?' Ze antwoordde: 'Ja, voor dit bedrag.' ⁹ Daarop zei Petrus: 'Hoe hebben jullie durven besluiten om de Geest van de Heer te trotseren? Kijk, degenen die je man begraven hebben staan voor de deur, en ze zullen ook jou naar je graf dragen.' ¹⁰ Onmiddellijk viel ze voor zijn voeten neer en stierf. Toen de jongemannen binnenkwamen, troffen ze haar dood aan. Ze droegen haar naar buiten en begroeven haar bij haar man.

¹¹ De hele gemeente en allen die hiervan hoorden, werden door grote schrik bevangen.

Preek

Opwekking 464: 1, 2

- 1 Wees stil voor het aangezicht van God,
 want heilig is de Heer.
 Aanbid Hem met eerbied en ontzag
 en kniel nu voor Hem neer;
 die zelf geen zonde kent
 en ons genade schenkt.
 Wees stil voor het aangezicht van God,
 want heilig is de Heer.

- 2 Wees stil, want de heerlijkheid van God
 omgeeft ons in dit uur.
 Wij staan nu op heilige grond,
 waar Hij verschijnt met vuur;
 een eeuwigdurend licht
 straalt van zijn aangezicht.
 Wees stil, want de heerlijkheid van God
 omgeeft ons in dit uur.

Psalm 19: 4, 6

4 De dienst van God de HEER
verheugt het hart steeds meer
en duurt in eeuwigheid.
Rechtvaardig is de wet
die God heeft ingezet
en die ten leven leidt.
Zijn woord, dat ons behoudt,
maakt rijker dan fijn goud,
is zoeter nog dan honing.
Wie daarin zich verheugt,
vindt in dat woord zijn vreugd,
zijn rijkdom, zijn beloning.

6 Houd alle overmoed,
die mij licht struiklen doet,
toch altijd ver van mij.
Maak mij ootmoedig, HEER;
dan leef ik tot uw eer,
van grove zonden vrij.
O, laat al wat ik zeg
en wat ik overleg,
U welgevallig wezen.
U, HEER, die mij verblijdt
en die mijn rotssteen zijt,
Verlosser, hoog geprezen!

Geloofsbelijdenis: GK 175b

a Ik geloof in God de Vader,
de Almachtige, Schepper des hemels
en der aarde.
m En in Jezus Christus,
zijnen eniggeboren Zoon, onze Here;
die ontvangen is van de Heilige Geest,
v geboren uit de maagd Maria;
die geleden heeft onder Pontius Pilatus,
is gekruisigd, gestorven en begraven,
m nedergedaald ter helle;
ten derden dage wederom opgestaan
van de doden;
v opgevaren ten hemel,
zittende ter rechterhand Gods,
des almachtigen Vaders;
vanwaar Hij komen zal om te oordelen
de levenden en de doden.
m Ik geloof in de Heilige Geest.
Ik geloof ene heilige, algemene,
christelijke kerk,
de gemeenschap der heiligen;
v vergeving der zonden;
wederopstanding des vlezes;
en een eeuwig leven.

a Amen, amen,
 amen.

III. Dienst der dankbaarheid

Gebed

Collecten Kerk en Emeritering

IV. Heenzending

Opwekking 354

Glorie aan God, Glorie aan God.
Glorie aan God, Glorie aan God.

Lof zij de Heer,
Hem komt toe alle eer.
Hij's het Lam dat regeert
tot in eeuwigheid.
Zijn woord is macht,
heeft ons vrijheid gebracht.
Wij aanbidden,
wij knielen voor Jezus.
Groot is zijn troon,
eeuwig zijn kroon.
Overwinnaar zal Hij zijn,
over zonde, dood en pijn.
Heel het rijk der duisternis,
weet wie Jezus Christus is:
Hij is de hoogste Heer!

Glorie aan God, Glorie aan God.
Glorie aan God, Glorie aan God.

Kondigt het aan,
door de kracht van zijn naam:
Heel de aard' wordt vervuld
van zijn glorie!
Satan, hij beeft,
want hij weet: Jezus leeft!
Hij's verslagen,
het Lam troont voor eeuwig!

Jezus is Heer,
Redder en Heer!
Overwinnaar zal Hij zijn,
over zonde, dood en pijn.
Heel het rijk der duisternis,
weet wie Jezus Christus is:
Hij is de hoogste Heer!

Glorie aan God, Glorie aan God.
Glorie aan God, Glorie aan God.

Heersen met Hem
op de troon en zijn stem,
spreekt van liefde,
vervult ons met glorie.
Heilig en vrij
alle tranen voorbij.
Eeuwig vreugde van God,
lof, aanbidding:
waardig het Lam,
waardig het Lam!
Overwinnaar zal Hij zijn,
over zonde, dood en pijn.
Heel het rijk der duisternis,
weet wie Jezus Christus is:
Hij is de hoogste Heer!

Glorie aan God, Glorie aan God.
Glorie aan God, Glorie aan God.

Zegen